

φοῦ διέταξε τούς ἐντρόμους ἐπίσης ἀυλικούς του νά μὴν ἐπέμβουν καθόλου, μόνος του, μετὰ τὸ πελώριο σιλέττο του στὸ χέρι, ἔκοψε τὰ δεσμά τοῦ ἀφρισμένου θηρίου κι' ἔστησε μαζί του — μπρὸς στὰ μάτια τῆς ἑξαλλῆς πριγκηπίσσης — μιὰ πάλη ἀγρία, θανάσιμη καὶ φρικιαστική!

Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν, ὁ μὲν ἀγριόχοιρος νά κυλιστῆ ἐπὶ τέλους νεκρὸς ἀπ' τὴν σιλεττιῆ, ὁ δὲ αἱματόφυρτος ἀπ' τὴν πληγὴν τοῦ βασιλεῦς νά δεχτῆ ὡς ἀμοιβὴ τοῦ τρελλοῦ κι' ἱπποτικοῦ κατορθώματός του ἕνα γλυκὸ χαμόγελο ἀπ' τὰ χεῖλη τῆς μισολιπόθυμης «ὠραίας» του!

Ἀπ' τοὺς Βαλουᾶ, θθάνουμε στὸν Οἶκο τῶν Βουρβόνων. Ὁ ἐνδοξότερος κυνηγὸς ἀπ' τοὺς βασιλεῖς τοῦ Οἴκου αὐτοῦ, ὑπῆρξε ὁ περίφημος Ἑρρίκος 4ος. Λυσσαλέος κυνηγὸς τῶν... ὠραίων κυριῶν καὶ δεσποινίδων ὁ ὑπέροχος αὐτὸς βασιλεῦς, ὑπῆρξε ἐπίσης καὶ λυσσαλέος κυνηγὸς τῶν ἀγριμιῶν τοῦ δάσους. Κι' ὁ ἱστορικός Σουλλὺ βεβαιώνει ὅτι:

«...Εἶνε ἀναρίθμητα τὰ αἱματηρὰ κι' ἐπικινδυνωδέστατα κυνηγετικά κατορθώματα τοῦ ἀτρομήτου αὐτοῦ βασιλέως. Ὑγιῆς ἢ ἀφροσύνη, νύχτα καὶ ἡμέρα, διέτρεχε ἀκούραστος τὰ δάση τοῦ Λιβῶν, τοῦ Φονταίνε-μπλώ, ἢ τοῦ Σαίν — Ζερμαίν, σκοτώνοντας ἀγρίμα καὶ ξεθεώνοντας ἀπ' τὴν κούρασι τοὺς δυστυχεῖς ἀυλικούς του!...»

Οἱ διάδοχοί του Λουδοβίκος 13ος καὶ ὁ «Βασιλεὺς - Ἡλιος» Λουδοβίκος 14ος, κληρονόμησαν σὲ μικρότερο βέβαια βαθμῶ, τὸ κυνηγετικὸ πάθος τοῦ Ἑρρίκου. Καὶ φτάνουμε ἔτσι στὸν Λουδοβίκο 15ο, τὸν μεγαλύτερο καὶ μανιωδέστερο κυνηγὸ ἀπ' ὅλους τοὺς προηγούμενους.

Ὅπως μᾶς διηγεῖται ὁ Βασιλεὺς αὐτός, πρωτάρχισε τὸ κυνήγι σὲ ἡλικία 12 μόλις χρόνων ἀκόμα, σκοτώνοντας πέρδικες καὶ ἀγριοπερίστερα σὲ τὴν ἀρχή. Κι' ὅπως ἐπίσης βεβαιώνει ὁ σύγχρονος τότε δούξ ντὲ Λουβῆν, ὁ Λουδοβίκος 15ος κατάρθωσε νά σκοτώσῃ στὸ δάσος τῆς Ζενεβιλλιέ, καὶ μέσα σὲ 35 ὧρες, παραπάνω ἀπὸ τριακοσίους (ἀριθ. 300) λαγούς!!

Μανιωδέστατος κυνηγός, ἀλλὰ ὄχι καὶ πολὺ ἐπιτήδειος, ὑπῆρξε ἐπίσης ὁ ἀτυχῆς βασιλεὺς Λουδοβίκος 16ος. Ὁ Μέγας Ναπολέων, ἀντίθετα, δὲν «νοστιμεύετο» καθόλου αὐτοῦ τοῦ εἴδους τῆ διασκέδασι. Κι' ἔτσι, ἀν καὶ προσπάθησαν ἔπειτα νά ἀναζωογονήσουν λίγο τὸ πατροπαράδοτο αὐτὸ σπὸρ οἱ διάδοχοί του Κάρολος 10ος καὶ Ναπολέων 3ος, δὲν κατάρθωσαν ὡστόσο νά τὸ ἀνεβάσουν ξανά σὲ τὴν παλαιὰ αἴγλη του, οὔτε καὶ νά τὸ διατηρήσουν ὡς «ἀριστοκρατικὸ» ἀποκλειστικῶς σπὸρ.

Σήμερα, εὐτυχῶς, κυνηγοῦνε ὅλοι: Καὶ βασιλεῖς καὶ ὑπῆκοοι, καὶ ἄρχοντες καὶ πληθεῖοι, καὶ πλούσιοι καὶ πένητες!... Εἶνε τόσο ὑγιεινὸ καὶ τόσο διασκεδαστικὸ σπὸρ, ὥστε σᾶς τὸ συστήνουμε μετὰ τὴν καρδιά μας...

ΓΝΩΜΕΣ, ΣΚΕΨΕΙΣ, ΑΞΙΩΜΑΤΑ

ΓΙΑ ΤΗ ΓΥΝΑΙΚΑ ΚΑΙ ΤΟΝ ΕΡΩΤΑ

Δὲν πρέπει ποτὲ νά παίζουμε μετὰ τὸν ἔρωτα, ὅπως δὲν πρέπει νά παίζουμε μετὰ τὴν φωτιά. Ὑπάρχει πάντα φόβος νά καοῦμε.

***

Ἡ πολὺ φιλάρεσκη γυναῖκα δὲν μπορεῖ ποτὲ ν' ἀγαπήσῃ μέχρι θυσίας. Γιατὶ ἀγαπᾶ πάντοτε, πρῶτα ἀπ' ὅλα, τὸν ἑαυτὴν.

***

Ὁ πόθος εἶνε ἀδελφὸς τοῦ ἔρωτος, πολὺ μικρότερός του ὅμως.

***

Λένε πὼς ἡ ζωὴ δὲν ἀξίζει χωρὶς ἔρωτα. Πολλὲς φορές ὅμως βλέπουμε πὼς δὲν ἀξίζει τὸν κόπο ν' ἀγαπᾶ κανεὶς.

***

Ὅλοι μας λαχταροῦμε τὸν ἔρωτα, ὅλοι διψοῦμε γι' ἀγάπη καὶ πολλὲς φορές πεθαίνουμε ἀπ' αὐτὴν τὴ δίψα, χωρὶς νά τολμοῦμε νά φανερώσουμε τὴν ἐπιθυμία μας, χωρὶς νά τολμοῦμε νά ποῦμε: «διψῶ».

***

Ὁμορφὴ ἀλλ' ἀχαρὴ γυναῖκα εἶνε ἀγκίστρι δίχως δόλωμα.

***

Οἱ ἄνδρες κατακρίνουν τὴν γυναῖκα γιὰ ἐκεῖνα ἀκριβῶς τὰ ἐλαττώματά της ἀπὸ τὰ ὁποῖα αὐτοὶ συνήθως ἐπιωφελοῦνται περισσότερο.

***

Ἡ γυναῖκα τὶς περισσότερες φορές ὑποκύπτει ὄχι ἀπὸ ἔρωτα, ἀλλὰ ἀπὸ οἶκτον.

***

Ὅσο πιὸ ἀγνή εἶνε μιὰ κόρη, τόσο πιὸ εὐκόλα παρασύρεται.

***

Ὅποιος ἀγαπᾶ εἶνε

ὄχρος, λέγει ὁ Ὄβιδιος.

***

Μόνον ὁποιος ἀγαπᾶ μπορεῖ νά περιλάθῃ μέσα σὲ τὴν σκέψιν του τὴν ἐννοίαν τοῦ ἀπείρου. Ὁ ἔρωτος εἶνε ἀπείρος, μυστηριώδης, δὲν μπορεῖ νά πῆ κανεὶς ἀπὸ τοῦ ἀρχίζει καὶ τοῦ τελειώνει, εἶνε σκοτεινὸς καὶ ἀνεξιχνίαστος, ὅπως ἡ ἀρχὴ τῶν πάντων καὶ ὅπως ἡ ψυχὴ.

***

Πολλὲς φορές ὅ,τι πιστεύουμε πὼς εἶνε ἔρωτος μιᾶς γυναίκας, δὲν εἶνε παρὰ φιλαρέσκεια.

***

Γιὰ μερικὲς γυναῖκες εἶνε πολὺ πιὸ εὐκόλο νά κρατήσουν σὲ τὴν γλῶσσα τους ἕνα ἀναμμένο κάρβουνο παρὰ νά φυλάξουν ἕνα μυστικὸ πού θὰ τοὺς ἐμπιστευθῆς.

Σωκράτης

